DOI: 10.38146/bsz-ajia.2026.v74.i10.pp2749-2758

A dél-koreai vesztegetési ügyek elkövetőinek profilalkotása és felderítése[1]

Profiling and Detection of Bribery Perpetrators in South Korea

Erdélyi Katalin
doktorandusz
Nemzeti Közszolgálati Egyetem,
Rendészettudományi Doktori Iskola
katalin@irasszakerto.hu

Absztrakt

Cél: A recenzió célja Hock, Park, Oh és Button 2025-ben megjelent tanulmányának kritikai bemutatása, amely a dél-koreai vesztegetési ügyekben elítélt elkövetők profilját és a hatósági felderítési reaktivitást vizsgálja empirikus, nyílt forrású adatelemzéssel.

Módszertan: A recenzió kritikai-elemző olvasáson és összehasonlító szakirodalmi értékelésen alapul; a recenzált tanulmány módszertani megközelítését, eredményeit és korlátait a fehérgalléros bűnözés és a komparatív rendészettudomány releváns irodalmának kontextusában vizsgálja, kitérve a magyarországi alkalmazhatóságra is.

Megállapítások: A tanulmány empirikusan igazolja, hogy a koreai vesztegetési ügyekben elítéltek túlnyomó többsége férfi köztisztviselő, az ügyek jellemzően közepes pénzügyi értéket képviselnek. A hatósági reaktivitás strukturálisan egyoldalú, a passzív oldalt (elfogadók) aránytalanul több eljárás terheli, míg az aktív vesztegető vállalati szereplők ritkán kerülnek bírósági eljárás alá. A kötelező ügyirat-megsemmisítés az intézményes tapasztalatfelhalmozást strukturálisan akadályozza.

Érték: A tanulmány hiánypótló az angolszász kriminológiai irodalomban. Módszertana nyílt forrásból származó, szabadon hozzáférhető adatokon (OS-

[1] A szerző a kéziratot magyar nyelven nyújtotta be. Benyújtás ideje: 2026. 05. 13. Átdolgozás: 2026. 06. 22. Elfogadás: 2026. 07. 01.

INT) alapuló strukturált tartalomelemzés. A hazai korrupciós ügyek kutatásában is alkalmazható mintát kínál, különösen a magyar rendészeti adatelemzési kapacitás fejlesztése szempontjából.

Kulcsszavak: vesztegetés, fehérgalléros bűnözés, korrupcióellenes rendészet, elkövetői profil

Abstract

Aim: This review critically examines the 2025 study by Hock, Park, Oh and Button, which investigates the profile of individuals convicted of bribery in South Korea and the reactive capacity of law enforcement, using open-source empirical data analysis.
Methodology: The review is based on critical-analytical reading and comparative literature assessment; the methodological approach, findings and limitations of the reviewed study are evaluated within the context of white-collar crime research and comparative policing science, with specific attention to applicability in the Hungarian context.
Findings: The study empirically demonstrates that the majority of those convicted of bribery in South Korea are male public officials, with cases typically involving mid-range financial values. Enforcement reactivity is structurally asymmetric: passive bribery (acceptance) is disproportionately prosecuted, while active bribery by corporate actors rarely leads to prosecution. Mandatory destruction of case files structurally impedes institutional learning.
Value: The study fills a significant gap in the Anglophone criminological literature. Its methodology is a structured content analysis based on openly accessible, open-source data (OSINT) – offers a replicable model applicable to the study of corruption cases in Hungary, particularly in developing data-driven law enforcement capacity.

Keywords: bribery, white-collar crime, anti-corruption policing, offender profiling

Bevezetés

A korrupció, különösen annak vesztegetési formája a modern jogállami rendszerek egyik kihívása, amely aláássa a közigazgatás integritását, torzítja a piaci versenyt és erodálja az államba vetett közbizalmat. A fehérgalléros bűnözés szakirodalma az elmúlt évtizedekben látványosan bővült, ugyanakkor – ahogy az ismertetett tanulmány szerzői is rámutatnak – ez a kutatási terület még

mindig erőteljes nyugat fókuszú torzítást mutat, az empirikus elemzések nagyobb része angolszász és német–skandináv kontextusban készül, miközben a kelet-ázsiai, különösen a koreai jogrendszer viszonylag keveset kutatott marad.

Ebben az összefüggésben különös jelentősége van a Hock, Park, Oh és Button által 2025-ben közzétett tanulmánynak, amely – a szerzők saját megállapítása szerint – első jelentős empirikus elemzésként vállalkozik arra, hogy rendszerszerűen feltárja a Dél-Koreában vesztegetési ügyekben elítélt elkövetők profilját, valamint az érintett hatóságok felderítési módszereit és reaktivitását.

A tanulmány négy szerző közös munkája. Branislav Hock, Mark Button és Jeehyun Oh az Egyesült Királyság Portsmouthi Egyetem Kriminológiai és Büntető Igazságszolgáltatási Intézetének kutatói (URL1; URL2; URL3), Hyeonho Park (URL4) pedig a dél-koreai Yongin Egyetem kutatója (Yong In University). Ez a brit–koreai szerzői társulás egyszerre biztosítja a nyugati kriminológiai elméleti keretet és a koreai jogrendszerbeli jártasságot, ami kifejezetten előnyös az összehasonlító jellegű kutatás érvényessége szempontjából. Mark Button a fehérgalléros bűnözés és a korrupcióellenes rendészet egyik legismertebb brit kutatója, számos monográfia és tanulmánykötet szerzője. Branislav Hock számottevő kutatási tapasztalattal rendelkezik a vállalati megfelelés és a korrupcióellenes szabályozás területén. A két koreai szerző jelenléte a mintagyűjtésben és a kontextuális értelmezésben volt nélkülözhetetlen, az ügydokumentumok jogi korlátozottsága, a médiaarchívumok sajátosságai és a koreai intézményi logika megértése olyan helyi ismereteket igényelt, amelyek híján a kutatás nehezen lett volna elvégezhető.

Jelen recenzió célja a tanulmány tartalmának és módszertanának kritikai bemutatása, eredményeinek értékelése, valamint annak vizsgálata, hogy a koreai tapasztalatok milyen tanulságokkal szolgálhatnak a magyar rendészeti és korrupcióellenes kutatások számára.

Kutatási kérdés és tematikai elhelyezés

A szerzők tanulmányának alapvető célja két egymáshoz kapcsolódó kérdés megválaszolása:

1. Milyen szociodemográfiai és intézményi profil jellemzi a koreai vesztegetési ügyekben elítélt személyeket, mind az aktív (vesztegető), mind a passzív (vesztegetést elfogadó) oldalon?
2. Milyen hatékonysággal és milyen módszerekkel reagál a koreai hatósági rendszer a korrupció különböző formáira?

A kutatási kérdések tematikailag az úgynevezett gazdasági kriminológia és a komparatív rendészettudomány metszéspontján helyezkednek el. A szerzők a klasszikus fehérgalléros bűnözéssel foglalkozó elméleteket és a kortárs komparatív korrupciókutatásokat magában foglaló hivatkozási hálója meggyőzően jelzi a körültekintő tájékozottságot. Kiemelendő, hogy a szerzők nem elsődlegesen jogi-dogmatikus megközelítést alkalmaznak, nem a tételes korrupcióellenes jog vizsgálata a céljuk, hanem empirikus kriminológiai elemzést végeznek, az elkövetők és ügyek tényleges jellemzőire kérdezve rá. A téma relevanciáját tovább növeli, hogy Dél-Korea az elmúlt két évtizedben számos nagyszabású, elnöki szintű korrupciós botrányon ment keresztül, alapvető kérdéseket felvetve az állami integritás és a rendészeti reaktivitás hatékonyságáról. A tanulmány ebbe a tágabb társadalmi kontextusba ágyazottan vizsgálja az elitszintű korrupciót és a méretét tekintve jóval kisebb, de aggregáltan mégis jelentős kis- és középszintű vesztegetési ügyeket.

Módszertan és adatforrások

A tanulmány egyik legfontosabb módszertani hozzájárulása a nyílt forrású adatelemzési megközelítés következetes alkalmazása. A szerzők 174 vesztegetési ügyet azonosítottak, 198 elítélt személlyel. Az eseteket médiaarchívumok, bírósági tudósítások és egyéb nyilvánosan hozzáférhető dokumentumok szisztematikus keresésével gyűjtötték össze, majd azokat az elkövetők szociodemográfiai jellemzői és az ügyek főbb paraméterei szerint kódolták. A nyílt forrásból származó, szabadon hozzáférhető adatokon alapuló (OSINT, Open Source Intelligence) módszertan – amelyet egyre szélesebb körben alkalmaznak mind a hatósági, mind a kutatói praxisban – különösen értékes ott, ahol a hivatalos nyilvántartások hozzáférhetősége jogszabályi okokból korlátozott. A tanulmány rámutat arra, hogy a koreai jog gyors ügyirat-megsemmisítést ír elő, ami a felderítési forrásokra vonatkozó hatósági adatok utólagos elemzését rendkívül megnehezíti. A médiaarchívum-alapú megközelítés így nem puszta módszertani kényszermegoldás, hanem – a szerzők érvelése szerint – az egyik legmegbízhatóbb alternatív út, amely reprodukálható és etikailag kevéssé terhelt empirikus adatbázist eredményez.

Az esetek azonosítása és kódolása strukturált tartalomelemzési logika alapján történt. A kategorizálás szempontjai között szerepel az elkövető neme, foglalkozása, az ügy pénzügyi értéke, a vesztegetés típusa (politikai adomány, közbeszerzési előny, közvetlen pénzügyi juttatás), valamint a hatósági reakció jellege (vádemelés, ítélet, szankció nagysága). Ez a többdimenziós kódolási séma lehetővé teszi, hogy az elemzés ne csak leíró legyen, hanem kapcsolatokat és

mintázatokat is feltárjon. A minta korlátai kapcsán a szerzők maguk is reflektáltan jelzik, hogy a médiában megjelenő ügyek valószínűleg felülreprezentálják a politikailag érzékenyebb és nyilvánosabb eseteket. Ez a szelekciós torzítás szükségszerűen csökkenti az eredmények általánosíthatóságát, és ez a nyílt forráson alapuló korrupciókutatások közös gyengesége is.

A kutatás főbb eredményei

A kutatás elkövetői profilra vonatkozó eredménye az, hogy a vizsgált minta alapján a dél-koreai vesztegetési ügyekben elítélt elkövetők túlnyomó többsége férfi, jellemzően köztisztviselői státuszban. Az ügyek pénzügyi értéke leggyakrabban a 10 000 és 100 000 dollár közötti sávba esik, ami egy érdekes értelmezési középsávot jelöl ki; ezek az ügyek túlmutatnak az alkalmi, alacsony értékű megvesztegetéseken, ugyanakkor nem érik el a nagyszabású, rendszerszintű politikai korrupció pénzügyi nagyságrendjét. Ez az összeghatár önmagában is kutatásra érdemes kérdéseket vet fel: vajon a koreai ügyészség szándékosan fókuszál-e erre a középsávra, vagy inkább az ügyek ismertté válási valószínűsége torzítja a mintát ebbe az irányba? A szerzők erre a kérdésre nem adnak egyértelmű választ, de a felvetés önmagában termékeny kutatási irányokat nyit meg.

A tanulmány egyik legjelentősebb érdemének azt tartjuk, ahogyan a hatósági reaktivitás strukturális egyoldalúságát feltárja. A koreai rendőrségi és ügyészségi apparátus túlértékeli a köztisztviselők passzív vesztegetését (az elfogadói oldalt), miközben az aktív oldal, különösen a vesztegetést elkövető gazdasági szereplők, nagyvállalatok jóval ritkábban kerülnek bírósági eljárás alá. Ez a kínálati-keresleti aszimmetria a korrupcióellenes rendészet egy jól ismert, de nehezen megoldható strukturális problémáját képezi. A szerzők tanulmánya abban nyújt érdemi újdonságot, hogy ezt a jelenséget nemcsak elméletileg feltételezi, hanem empirikus adatokkal is alátámasztja. Így a megállapítás kriminológiai és közpolitikai relevanciával is bír, a hatósági erőforrások jelenlegi elosztása a vesztegetés kínálati oldalát érdemben érintetlenül hagyja, ezzel jelentős visszatartó hatásról mond le.

A tanulmány további fontos eredménycsoportja a koreai szankciós rendszert érinti, amelyet a büntetési szigor és az átláthatóság feltűnő hiányának egyidejű jelenléte jellemez. A szerzők az összehasonlítás alapjaként az Egyesült Királyságot és Norvégiát választják, két olyan jogrendszert, amelyek a korrupcióellenes végrehajtás irodalmában jól dokumentált és átlátható referenciapontként szolgálnak, így alkalmasak arra, hogy a koreai szankciós szint és intézményi átláthatóság relatív helyzetét megítélhessük. Az elemzett ügyekben kiszabott

szabadságvesztés-büntetések és pénzbírságok messze meghaladják a hasonló ügyek szankcióit az Egyesült Királyságban és Norvégiában. Ez elsőre visszatartó hatékonyságra utaló jelnek tűnhet, a szerzők azonban árnyalt értékelést nyújtanak. A viszonylag szigorú szankciók ugyanis együtt járnak az átláthatóság feltűnő hiányával, mivel a koreai jog kötelező ügyirat-megsemmisítést ír elő, ami nemcsak a tudományos kutatás számára korlátozó, hanem strukturálisan akadályozza a tapasztalatok intézményes tanulságainak levonását is. A szigorú büntetés és a mérsékelt intézményi átláthatóság egyidejű jelenléte egy olyan ellentmondásos rendszert rajzol ki, amelyben a szigorú szankció visszatartó erőt sugall, de az ügyiratok kötelező megsemmisítése megakadályozza az intézményes tapasztalatok felhalmozását és a hosszú távú prevenciós tanulságok levonását.

Kritikai értékelés

A tanulmány több szempontból is kiemelkedik a hasonló tárgyú szakirodalomból. Az újszerűség talán a legfontosabb érv a mű tudományos értéke mellett, a szerzők maguk is jelzik, és a hivatkozási háló is alátámasztja, hogy ilyen empirikus, adatvezérelt elemzés koreai vesztegetési ügyekről eddig nem létezett a nyugati kriminológiai irodalomban. Ez önmagában is jelentős hozzájárulás, amelyet tovább erősít az összehasonlító keret következetes alkalmazása, a tanulmány ugyanis nemcsak leírja a koreai helyzetet, hanem brit és skandináv viszonyítási pontokkal is összeméri. Kiemelendő a módszertani reflexivitás is; a szerzők nem kerülik el a minta korlátainak tárgyalását, a szelekciós torzítás beismerése, a felhasznált források megbízhatóságát érintő fenntartások explicitté tétele olyan tudományos önkritikát mutat, amely sajnos korántsem magától értetődő a empirikus kriminológiai kutatásokban.

A tanulmány ugyanakkor egy fontos hiányossággal is rendelkezik, amelyet érdemes nyíltan felvetni. A címben és a kutatási kérdésekben ígért felderítési dimenzió, azaz hogy hogyan tárják fel ténylegesen a vesztegetési ügyeket, viszonylag visszafogott terjedelmet kap. Az elemzés jelentős része az elkövetői profil leírásával foglalkozik, miközben a konkrét hatósági detektálási módszerek, az informátori rendszerek, a pénzügyi nyomozás eszközei és a digitális korszakban különösen releváns adatelemzési technikák szinte nem kerülnek szóba. Ez különösen azért jelent hiányt az olvasó számára, mert Dél-Korea a digitális közigazgatás és az adatvezérelt hatósági munka tekintetében globálisan élen jár. A dél-koreai Közbeszerzési Hatóság (Public Procurement Service, PPS) és a Korrupcióellenes és Állampolgári Jogok Bizottsága (Anti Corruption and Civil Rights Commission, ACRC) nyílt adatokat publikálnak, és a koreai

közigazgatás gépi tanulásra épülő anomáliadetektálási rendszerek fejlesztésében is komoly lépéseket tett. Ezek bemutatása és a felderítési hatékonyságra való kihatásuk elemzése lényeges érdem lett volna. További hiányosság, hogy a minta időhorizontja nem pontosan definiált, nem teljesen egyértelmű, hogy a 174 ügy milyen időszakot ölel fel és milyen elvek alapján választódott le.

Magyar rendészeti és kutatási vonatkozások

A tanulmány módszertana – médiaarchívumok és nyilvános dokumentumok szisztematikus elemzése – a hazai kutatási környezetben is alkalmazható és alkalmazásra érdemes, különösen mivel a nyílt forrású adatelemzési szemlélet egyre meghatározóbb szerepet játszik a magyar rendészeti kutatásokban. Magyarországon a bírósági ítéletek meghatározott köre nyilvánosan hozzáférhető a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (URL5), a közbeszerzési adatok letölthetők az Elektronikus Közbeszerzési Rendszerből (URL6), az Államháztartási Monitor strukturált költségvetési adatokat tesz elérhetővé, a Transparency International Magyarország (URL7) és a K-Monitor (URL8) pedig rendszeresen gyűjt és publikál korrupcióval kapcsolatos esetadatokat. Ezek kombinált, gépi tanulással támogatott elemzése a koreai tanulmány logikájához hasonlóan empirikus alapot adhatna a hazai vesztegetési ügyekben szereplő elkövetők profilalkotásához. A módszer relevanciáját az is növeli, hogy a digitális nyomhagyás és a nyílt forrású hírszerzés alkalmazása a magyar rendészeti kutatásban és a hatósági munkában éppen ebben az évtizedben válik egyre meghatározóbbá.

A koreai tanulmány jó metodológiai mintát nyújt arra, hogyan lehet strukturált, reprodukálható és etikailag védhető módon végezni nyílt forrású korrupciós adatelemzést. A hatósági erőforrások elosztásának egyoldalúsága – amelynek következtében az aktív vesztegetők, különösen a vállalati szereplők rendszeresen a hatósági figyelem perifériájára szorulnak – a tanulmány egyik olyan megállapítása, amely a magyar rendészeti praxis szempontjából is közvetlen összehasonlítási alapot kínál. Hasonló mintázatot több közép-kelet-európai ország kutatói is azonosítottak. Fazekas, Tóth és King (2013) magyarországi, csehországi és szlovákiai adatokon empirikusan igazolta, hogy a vállalati aktív vesztegetők hatósági üldözése strukturálisan elmarad a passzív oldalhoz képest, és ezt a megállapítást az Európai Bizottság Jogállamisági Jelentései (2022) is megerősítik a régió több országára vonatkozóan (URL9; URL10). Az összehasonlítás komparatív kriminológiai alapon elvégezhető lenne a hazai ügyészségi és közigazgatási adatok felhasználásával, vajon Magyarországon hasonlóan egyoldalú-e a hatósági fókusz? Ha igen, ez – a recenzens megítélése szerint –

komoly közpolitikai kérdést vet fel a Büntető Törvénykönyv aktív vesztegetésre vonatkozó rendelkezéseinek tényleges alkalmazásáról, az ügyészségi erőforrás-allokációról és a vállalati megfelelési kötelezettségek érvényesíthetőségéről.

A tanulmány kritikája az ügyiratok törvény által előírt megsemmisítésével szemben közvetett, de fontos tanulságot hordoz a hazai kontextusra nézve is. A rendészeti hatékonyság alapfeltétele, hogy a lezárt ügyek adatai hosszú távon megőrződjenek és elemezhetők maradjanak, hiszen csak így azonosíthatók az elkövetési mintázatok és fejleszthetők a felderítési módszerek. A koreai példa azt illusztrálja, hogy a titoktartás és az átláthatóság között fennálló egyensúlyhiány bürokráciai probléma, ugyanakkor strukturálisan gyengíti a hosszú távú korrupcióellenes kapacitást, és ez a felismerés a hazai intézményfejlesztési diskurzusban is helyet érdemel.

Végezetül érdemes megjegyezni, hogy a magyar–koreai bilaterális diplomáciai és gazdasági kapcsolatok bővülése keretében a rendészeti és kriminológiai tapasztalatcsere intézményes platformjai is fejleszthetők lennének. A koreai antikorrupciós modell – erősségeivel és korlátaival együtt – olyan referenciapont lehet, amely a hazai antikorrupciós stratégia és a rendészeti adatelemzési kapacitás fejlesztéséhez is releváns tájékozódási alapot nyújt.

Összegzés

Hock, Park, Oh és Button 2025-ben megjelent tanulmánya kiemelkedő és hiánypótló hozzájárulás a fehérgalléros bűnözés és a komparatív rendészettudomány metszéspontján folyó kutatásokhoz. Módszertanában a nyílt forrású adatelemzési szemlélet (OSINT) és a strukturált komparatív keret, eredményeiben pedig az ügyek és elkövetők azonosított jellemzői, valamint a hatósági reaktivitás egyoldalúságának empirikus alátámasztása egyaránt a minőségi kriminológiai kutatás ismérveire utal. A tanulmány legnagyobb erénye, hogy egy eddig viszonylag feltáratlan jogrendszerről szolgáltat reprodukálható, adatvezérelt és egyúttal módszertanilag önreflektív elemzést, amely a leíró jelleget meghaladva a kínálati és keresleti oldal aszimmetriájára, valamint a szankciós szigor és az intézményi átláthatóság ellentmondására is rávilágít.

A szelekciós torzítás kezelése és a felderítési módszertanra vonatkozó mélyebb elemzés hiánya viszont olyan pontok, amelyek a jövőbeli kutatásokban kiegészítésre szorulnak, és amelyek természetes folytatásaként a digitális korrupció-detekció és az adatvezérelt hatósági munka irányába való nyitás kínálkozik, annál is inkább, mivel a koreai közigazgatás ezen a téren nemzetközileg is élen járó példát nyújt. Hasonlóképpen érdemes volna a minta időhorizontjának pontosabb definiálása, valamint annak vizsgálata, hogy a médiaalapú esetgyűj-

tés torzítása milyen mértékben befolyásolja az elkövetői profilra és a szankciós mintázatokra vonatkozó következtetések általánosíthatóságát.

A recenzió amellett érvel, hogy a tanulmány hozzájárulása túlmutat a koreai esettanulmány keretein; módszertani mintaként és viszonyítási pontként egyaránt hasznosítható a magyar és tágabb közép-kelet-európai korrupciókutatás és rendészeti gyakorlat számára. A nyílt forrású, médiaarchívumokra és nyilvános adatbázisokra épülő elemzési logika a hazai bírósági, közbeszerzési és civil monitoring adatforrásokkal kombinálva érdemi alapot teremthetne a vesztegetési ügyekben érintett elkövetők szisztematikus profilalkotásához, miközben a hatósági erőforrások aktív és passzív oldal közötti elosztásának vizsgálata közvetlen közpolitikai relevanciával bírna. A koreai és a magyar tapasztalatok rendszeres összevetése a hazai antikorrupciós intézményrendszer fejlesztésének eddig kiaknázatlan eszköze lehet, különösen az ügyészségi erőforrás-allokáció és a vállalati felelősségre vonás gyakorlatának felülvizsgálatában.

A recenzió a tanulmányt elsősorban a komparatív kriminológiával, a korrupcióellenes szakpolitikával és a rendészeti adatelemzéssel foglalkozó kutatók és gyakorlati szakemberek figyelmébe ajánlja.

Felhasznált irodalom

Fazekas M., Tóth I. J., & King, L. P. (2013). *Corruption Manual for Beginners: 'Corruption Techniques' in Public Procurement with Examples from Hungary*. (CRCB Working Paper WP/2013:01). Corruption Research Center Budapest. https://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2333354 https://ssrn.com/abstract=2333354

Hock, B., Park, H., Oh, J., & Button, M. (2025). The profile and detection of bribery in South Korea. *Crime, Law and Social Change, 83*, 1–16. https://doi.org/10.1007/s10611-025-10201-0

A cikkben szereplő online hivatkozások

URL1: *School of Criminology and Criminal Justice, University of Portsmouth, Egyesült Királyság*. https://www.port.ac.uk/about-us/structure-and-governance/our-people/our-staff/branislav-hock

URL2: *School of Criminology and Criminal Justice, University of Portsmouth, Egyesült Királyság*. https://www.port.ac.uk/about-us/structure-and-governance/our-people/our-staff/mark-button#:~:text=I%20am%20Director%20of%20the%20Centre%20for%20Cybercrime,knowledge%20services%20in%20counter%20fraud%20and%20related%20issues

URL3: *School of Criminology and Criminal Justice, University of Portsmouth, Egyesült Királyság*. https://researchportal.port.ac.uk/en/persons/jeehyun-oh/

URL4: *Yong-In University, South Korea, Asia.* https://adscientificindex.com/scientist/hyeonho-park/5010935?utm_source=copilot.com

URL5: *Bírósági Határozatok Gyűjteménye (BHGY).* https://eakta.birosag.hu/anonimizalt-hatarozatok/
URL6: *Elektronikus Közbeszerzési Rendszer (EKR).* https://ekr.gov.hu/portal/kezdolap
URL7: *Transparency International Magyarország.* https://transparency.hu/tegy-a-korrupcio-ellen/
URL8: *K-Monitor.* https://k-monitor.hu/fooldal
URL9: *European Commission (2022a): 2022 Rule of Law Report – Country Chapter on the rule of law situation in Hungary. SWD(2022) 517 final. Brussels, 13 July 2022.* https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52022SC0517
URL10: *European Commission (2022b): 2022 Rule of Law Report – Country Chapter on the rule of law situation in Romania. SWD(2022) 523 final. Brussels, 13 July 2022.* https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52022SC0523

Ajánlott hivatkozás

Erdélyi K. (2026). A dél-koreai vesztegetési ügyek elkövetőinek profilalkotása és felderítése. *Belügyi Szemle, 74*(10), 2749–2758. https://doi.org/10.38146/bsz-ajia.2026.v74.i10.pp2749-2758

Nyilatkozatok

Összeférhetetlenség
A szerző nem jelentett összeférhetetlenséget.
Finanszírozás
A szerző nem kapott pénzügyi támogatást a kutatáshoz, a szerzőséghez és/vagy a cikk publikálásához.
Etikai nyilatkozat
A szerző kijelenti, hogy a tanulmány elkészítése során betartotta a vonatkozó kutatásetikai és publikációetikai előírásokat.
Adatok rendelkezésre állása
A tanulmányban bemutatott eredmények alapjául szolgáló kutatási adatok a levelező szerzőtől, indokolt kérésre, a vonatkozó adatvédelmi és egyéb jogi korlátozások figyelembevételével igényelhetők.
Nyílt hozzáférésről szóló tájékoztatás
A közlemény nyílt hozzáféréssel, a Creative Commons Attribution–NonCommercial–NoDerivatives 4.0 International License (CC BY-NC-ND 4.0) feltételei szerint jelenik meg. A közlemény változatlan formában, nem kereskedelmi célból, bármely médiumban és formátumban szabadon megosztható és újraközölhető, feltéve, hogy az eredeti szerző(k), a közlés helye és a licenc hivatkozása megfelelően feltüntetésre kerül. Módosított vagy átdolgozott változat terjesztése, valamint kereskedelmi célú felhasználása nem megengedett.
Levelező szerző
A cikk levelező szerzője Erdélyi Katalin, aki a katalin@irasszakerto.hu e-mail címen érhető el.